

РЕШЕНИЕ

№ 13907

гр. София, 05.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 15.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **4237** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Ж. Ш. (Z. S.), [дата на раждане], в Т., гражданка на Република Г., притежаваща документ за самоличност- паспорт № 22AA80973, издаден на 16.02.2024 г. от Република Г., чрез адвокат А. Г. Г., АК-Х., със съдебен адрес: [населено място], [улица], против Отказ за влизане в страната с рег. № 0076524005318 от 16.03.2024 г., издаден от младши експерт Д. П. И.- М., в качеството ѝ на командир на отделение в 02 група на Гранично полицейско управление (ГПУ) - [населено място] към Регионална дирекция „Гранична полиция“- Аерогари при Главна дирекция „Гранична полиция“- Министерство на вътрешните работи (МВР). Претендират се и сторените разноски.

В жалбата са наведени оплаквания за нецелесъобразност и незаконосъобразност на издадения административен акт, които според жалбоподателката се изразяват в нарушение на материалноправни разпоредби. Подробни съображения в тази връзка са изложени в депозираната жалба. В заключение от съда се иска да отмени оспорения отказ като незаконосъобразен и немотивиран, като административния орган бъде осъден да заплати направените съдебни разноски пред настоящата инстанция.

В съдебно заседание, жалбоподателката редовно уведомена, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – мл.експерт Д. П. И.-М., в качеството ѝ на командир на отделение в 02

група на ГПУ- [населено място] към РДГП- Аерогари при ГДГП- МВР, редовно уведомена, се представлява от юрисконсулт К., която излага становище за неоснователност и недоказаност на жалбата и моли съда да я отхвърли. Прави възражение за прекомерност на адвокатството възнаграждение, в случай, че Съда уважи жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 16.03.2024 г. около 01:47 часа на граничен пункт ГКПП –Аерогара С. за влизане в страната, се явила Ж. Ш. (Z. S.) – гражданка на Република Г., [дата на раждане] , идентифицираща се с национален паспорт № 22AA80973, издаден на 16.02.2024 г. от Република Г.. При извършената гранична проверка за възникнали съмнения относно целта на посещението ѝ в България, вследствие на което, същата не е била допусната да влезе в страната, тъй като попада в рисковите профили на пътниците на ГКПП-Аерогара С.. Представени са и писмени сведения от В. Д. П., която твърди, че с Ж. Ш. се познават от 7-8 години и същата е посещавало неколккратно България с цел гостуване. Съгласно и представената докладна записка, грузинската гражданка е имала резервация за 9 (девет) нощувки за „Х. М.“ и обратен самолетен билет до дестинацията С.- Е. на 25.03.2024 г., като е заявила, че пътува в страната с цел туризъм, но не знае къде отива и какво иска да посети.

Във връзка с констатираните от граничните служители несъответствия на декларираната цел от лицето и действителната цел на посещението ѝ, е издаден отказ за влизане в страната с № 180 от 16.03.2024 г., от младши експерт Д. П. И.- М., в качеството ѝ на командир на отделение в 02 група на Гранично полицейско управление (ГПУ) - [населено място] към Регионална дирекция „Гранична полиция“- Аерогари при Главна дирекция „Гранична полиция“- Министерство на вътрешните работи (МВР), на основание чл.10, ал. 1, т. 17 вр. с чл. 16, ал. 1 от ЗЧРБ. Като причина за недопускането е отбелязана б. „Е“ от единния формуляр- "не разполага с необходимите документи за удостоверяване на причината и условията на пребиваване", след което е допълнено „невъзможност достоверно да обоснове целта и условията на планираният престой и разминаване“. За установените обстоятелства при проверката, от младши експерт Д. П. И.- М. е изготвена докладна записка от 16.03.2024г., данните по която не са оспорени и съдът я цени като доказателство по делото – официален документ по чл.179 ГПКи с предвидената в същата разпоредба доказателствена сила.

При така установеното от фактическа страна, Съдът стигна до следните правни изводи:

Отказът е връчен на 16.03.2024 г. на жалбоподателката. Жалбата, по която е образувано настоящето производство е депозирана чрез административния орган на 26.03.2024 г., видно от поставения върху същата входящ номер /л.3/, поради което същата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК срещу подлежащ на оспорване пред Съда акт, от лице, чиито интереси са засегнати неблагоприятно пряко от него, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, в настоящото производство, Съдът проверява законосъобразността на издадения акт, като

проверява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на законоустановената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби, относно издаването му.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от Правилника за прилагане на ЗЧРБ, чужденец, който не отговаря на изискванията за влизане в Република България, не се допуска в страната от органите за граничен контрол. За отказа се попълва единен стандартен формуляр за отказ за влизане на границата съгласно част "Б" от Приложение V от Регламент (ЕО) № 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОJ, L 77 от 23.3.2016 г., стр. 1 - 52).

Следователно, понеже отказът е обективизиран в писмена форма, по утвърдения единен стандартен формуляр и съдържа всички необходими реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, включително конкретно посочване на фактически и правни основания за издаването му -чл. 10, ал. 1, т. 17 вр. с чл. 16, ал. 1 от ЗЧРБ, посочени са и причините за постановяването му - "не разполага с необходимите документи за удостоверяване на причината и условията на пребиваване", след което е допълнено „невъзможност достоверно да обоснове целта и условията на планирания престой и разминаване“, съставляващи причините за постановения отказ за влизане в страната, не са налице нарушения на форма и съдържание, поради което се счита, че актът съдържа минимално изискуемото съдържание, необходимо за законосъобразността му.

По отношение на процедурата не се установиха съществени нарушения. Аналогична на цитираната разпоредба на чл.14 от Регламента е нормата на чл. 31, ал. 1-3 от Инструкция №8121з-1492 от 4 ноември 2022 г. за реда и организацията за извършване на граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове. И двете предвиждат в обобщение, че в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в страната, граничният полицаи съставя "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната" по образец, копие от който се съхранява на ГКПП, и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане. В ал. 3 на чл. 31 от Инструкцията е предвидено, че за гражданин на трета страна, който не отговаря на условията за влизане, може да се извърши допълнителна справочна дейност в информационните масиви на МВР.

Както се посочи от нормите на чл. 14 от Регламента и чл. 31 от Инструкцията, процедурата по издаването на отказа включва проверка от служителя на документите на чужденеца и в информационните системи. Няма предвидена процедура, според която следва да бъде предварително уведомявано лицето за намерението да се издаде отказ за влизане или да му се предоставя възможност за възражения или запознаване с доказателства преди да се издаде отказа. Видно е, че органът, който установи наличието на основание за издаване на отказ за влизане, или забрана за влизане, има задължението да не допусне гражданина на трета страна да влезе на територията на ЕС. В случая защитата на правата на гражданина на трета страна следва да се осъществи чрез оспорването на акта на органа, издал забраната за влизане в страната и на акта за обявяването на документа за пътуване за невалиден.

Предвид тези обстоятелства, Съдът намира, че не е допуснато нарушение на процесуални правила и изисквания за съдържанието при издаването на процесния отказ за влизане. В подкрепа на изложеното е и разпоредбата на чл. 16 от ЗЧРБ, съгласно която, на чужденец, на който е отказано влизане, органите за граничен

контрол връчват единен формуляр по образец на ЕС, в който са отразени причините за недопускането на територия на РБ. Отказът е издаден от утвърден единен формуляр, като причини за постановяването му са отбелязани с буква "Е" в бланката, който съдържа вписване на български и на английски език. Само поради връчването на бланката за отказ за влизане на чужденеца, не може да се приеме, че са нарушени негови процесуални права.

В разпоредбите на чл. 10, ал. 1 от ЗЧРБ са регламентирани фактически основания, при наличие на които компетентните органи са овластени да откажат издаване на виза или влизане в страната на чужденец. В оспорения отказ ответникът е визирал две от тях. Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ, отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато не докаже целта и условията на планирания престой. Следователно издаването на благоприятен за молителя акт е обусловен от кумулативната даденост на две фактически основания – да бъдат установени от една страна целта на планирания престой, а от друга – условията за него. Видно от отговора на чуждата гражданка при граничната проверка, същата е заявила, че пътува в страната с цел туризъм, но не знае къде отива и какво иска да посети, което само по себе си е достатъчно за да обоснове приложимост на хипотезата по чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ. Данните в жалбата до съда, че целта е посещение на приятелка в [населено място] като действителна цел на пътуването, не води до различен извод, тъй като тези обстоятелства не са заявени на първо място при проверката. Чуждата гражданка е подписала декларация на български език, представена на лист 35 от делото, съгласно която ще посети приятелката си в [населено място], което не съответства на представения документ за запазен хотел в [населено място] за 9 дни. Освен това е констатирано при проверката и че носи необичайно малък багаж за предвидения срок, носи различни документи и много на брой нейни снимки. Данните за установеното при проверката, обективирани в докладната записка от дата 16.03.2024г., изготвена от младши експерт Д. В., не са оспорени, нито се опровергават при проверката, изготвена от младши експерт Д. И.- М. - 8 от делото.

От друга страна нормите на ЗЧРБ - чл. 10, ал. 1 и цитираните по-горе на Инструкцията, са императивни относно изискването да не бъде допуснат в страната чужденец в нарушение на закона. Тези разпоредби действително не предполагат преценка на контролиращия граничен орган, същият действа в условията на обвързана компетентност, без да има право на преценка на основанията и законосъобразността или целесъобразността на извършените вписвания и забрани за лицето в АИС на МВР.

Съдът намира, че оспореният отказ е издаден в съответствие с чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ, както и с целта на закона да не се допусне влизане в страната на лице в противоречие с изискванията за влизане и пребиваване на чужденците, която цел е охранителна, изразява държавният и обществените интереси от спазването на закона от чуждите граждани.

По гореизложените съображения, настоящият съдебен състав приема, че обжалваният Отказ за влизане в страната с рег. № 0076524005318 от 16.03.2024 г., е законосъобразен на всички основания по чл. 146 от АПК, поради което жалбата като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

Ответникът в производството не претендира разноски, поради което съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ж. Ш. (Z. S.), [дата на раждане] , в Т., гражданка на Република Г., притежаваща документ за самоличност- паспорт № 22AA80973, издаден на 16.02.2024 г. от Република Г., чрез адвокат А. Г. Г., АК-Х., със съдебен адрес: [населено място], [улица], против Отказ за влизане в страната с рег. № 0076524005318 от 16.03.2024 г., издаден от младши експерт Д. П. И.- М., в качеството ѝ на командир на отделение в 02 група на Гранично полицейско управление (ГПУ) - [населено място] към Регионална дирекция „Гранична полиция“- Аерогари при Главна дирекция „Гранична полиция“- Министерство на вътрешните работи (МВР)

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: